

ЕКОНОМІКА

УДК 330.332

DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-1-1>ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ
ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ
ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Н. А. КАРАВАН

кандидат економічних наук, доцент;

Ю. ГОЛИШЕВА

здобувач вищої освіти,

Дніпровський державний технічний університет

Анотація. Метою статті є систематизація та порівняльний аналіз існуючих підходів до визначення сутності категорії «інвестиційний потенціал підприємства». **Методика дослідження.** Досягнення поставленої мети у статті здійснено за допомогою таких методів дослідження як порівняльний аналіз та логічне узагальнення. **Результати.** Здійснено порівняльний аналіз підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу підприємства, а саме: ресурсного, функціонального, системного, інноваційного та економіко-математичного. Відокремлено сильні й слабкі сторони кожного з підходів. **Практична значущість результатів дослідження.** Використання на практиці сформульованих висновків щодо можливості й доцільності інтеграції різних підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу дозволить забезпечити інвестиційну привабливість підприємства та його сталий розвиток у довгостроковій перспективі.

Ключові слова: інвестиційний потенціал, ресурси, система, порівняння підходів, особливості застосування, інтеграція підходів.

Постановка проблеми в загальному вигляді та зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. Інвестиційний потенціал відіграє ключову роль у розвитку сучасної економіки, оскільки визначає здатність промислових підприємств залучати ресурси, необхідні для зростання, модернізації та підвищення конкурентоспроможності. Післявоєнна розбудова вимагатиме від промислових підприємств здатності швидко адаптуватися до нових викликів. Саме інвестиційний потенціал стане одним із вирішальних факторів, що вплине на успішність цих процесів. Він характеризує можливості підприємства щодо мобілізації фінансових, матеріальних, людських та інтелектуальних ресурсів, необхідних для реалізації інноваційних проєктів і забезпечення сталого розвитку.

Для промислових підприємств ефективно управління інвестиційним потенціалом набуває особливого значення, оскільки саме ця галузь є базою національної економіки. Промислові підприємства забезпечують виробництво товарів, створення робочих місць і генерування значного обсягу ВВП. Однак для збереження конкурентоспроможності вони потребують постійних інвестицій у модернізацію виробництва, осво-

ення нових технологій і підвищення кваліфікації персоналу. У такому контексті управління інвестиційним потенціалом стає стратегічним інструментом, що дозволяє підприємствам ефективно використовувати внутрішні резерви та залучати зовнішні ресурси для досягнення своїх цілей.

Таким чином, дослідження сутності інвестиційного потенціалу та аналіз різних підходів до його визначення є важливим з точки зору формування науково обґрунтованих методів управління цим потенціалом. Це забезпечує підприємства інструментами, які сприяють зміцненню їхньої позиції на ринку, стимулюють інноваційну активність і сприяють сталому розвитку економіки загалом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття інвестиційного потенціалу є ключовим у дослідженні економічних можливостей підприємств, оскільки воно відображає їхню здатність залучати, акумулювати та ефективно використовувати ресурси для досягнення стратегічних цілей. Економічна теорія розглядає інвестиційний потенціал як сукупність ресурсів і можливостей, які підприємство може використати для здійснення інвестиційної діяльності. Важливо, що з

точки зору інвестиційного процесу підприємство виступає як об'єкт так і суб'єкт господарювання.

Так деякі науковці розглядають підприємство саме як об'єкт інвестування. При цьому інвестиційний потенціал оцінюється як одна з складових, що формує інвестиційну привабливість підприємства, ефективність та ризикованість інвестування у підприємство. Наприклад, Ємельянов О.Ю., Петрушка Т.О., Симак А.В. наводять наступне визначення інвестиційного потенціалу: «здатність підприємства виступати об'єктом інвестування, забезпечуючи належну величину економічної ефективності інвестицій, які будуть вкладені у нього, за припустимого рівня ризикованості такого вкладення» [1]. Шимко П.Д. також розглядає інвестиційний потенціал як показник інвестиційної привабливості об'єкту, що представляє собою сукупність об'єктивних умов і передумов для інвестування [2].

Але більша кількість дослідників розглядає підприємство як суб'єкт господарювання, що здійснює інвестиційну діяльність. Наприклад, Юрків Р.Р. стверджує, що «під інвестиційним потенціалом суб'єктів підприємництва варто розуміти їхню здатність здійснювати ефективну інвестиційну діяльність протягом певного проміжку часу» [3]. Сабліна Н.В. розглядає інвестиційний потенціал як «сукупність економічних ресурсів, що можуть бути мобілізовані суб'єктом господарювання та як можливості підприємства використовувати ці ресурси для досягнення стратегічної мети» [4]. Машлій Г., Грицишин В., Мосій О. розглядають інвестиційний потенціал як «здатність використовувати сукупність наявних й його розпорядженні ресурсів задля досягнення поставлених стратегічних цілей за сприятливих умов інвестиційної діяльності» [5]. Савків У.С. стверджують, що інвестиційний потенціал це «сукупність власних та залучених ресурсів, які в результаті ефективного використання можуть бути спрямовані для реалізації інвестиційної діяльності підприємства» [6]. «Інвестиційний потенціал як віддзеркалення можливостей та здатностей формування інвестиційних ресурсів та подальшої їх ефективної трансформації при здійсненні підприємством інвестиційної діяльності» розглядають Квасницька Р.С., Тарасюк М.В. [7].

Слід зазначити, що у науковій літературі зустрічаються різні трактування категорії «інвестиційний потенціал підприємства». Їх зміст та відмінності обумовлюються обраним підходом. Так Щербатюк О.М. як узагальнення аналізу існуючих підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу підприємства, виділив три підходи: 1) інвестиційний потенціал підприємства – сукупність інвестиційних ресурсів, що за певних умов можуть бути трансформовані в інвестиції; 2) інвестиційний потенціал підпри-

ємства – поєднання ресурсів та можливостей їхнього використання; 3) інвестиційний потенціал підприємства – сукупність засобів та умов здійснення інвестиційної діяльності [8].

Узагальнюючі підходи до визначення сутності інвестиційного потенціалу підприємства, можна виокремити наступні: ресурсний, функціональний, системний, інноваційний, економіко-математичний. Кожен із виділених підходів має свій фокус, переваги та недоліки, дослідження яких обумовлює здатність підприємства ефективно використовувати наявні ресурси для досягнення своїх стратегічних цілей.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Дослідження змісту, відокремлення слабких та сильних сторін та проведення порівняльного аналізу підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. За результатами проведеного дослідження щодо визначення сутності інвестиційного потенціалу підприємства відповідно до різних підходів можливо стверджувати наступне.

Найуживанішим підходом до визначення інвестиційного потенціалу підприємства є ресурсний підхід [4; 6-8]. Його сутність полягає у розгляді інвестиційного потенціалу як сукупності ресурсів, доступних підприємству для реалізації інвестиційних проектів та досягнення стратегічних цілей. У цьому підході акцент робиться на кількісних і якісних характеристиках ресурсів, які підприємство може мобілізувати.

Основні характеристики ресурсного підходу полягають у виокремленні ключових видів ресурсів: фінансових, матеріальних, людських, технологічних та інформаційних. Кожен із цих видів ресурсів оцінюється з точки зору його доступності, обсягу, стану та здатності забезпечувати реалізацію інвестиційних цілей. Крім цього ресурсний підхід передбачає аналіз не лише кількісних показників наявності ресурсів, але й їхньої якості.

Функціональний підхід до визначення інвестиційного потенціалу розглядає промислове підприємство з точки зору сукупності його можливостей щодо забезпечення реалізації інвестиційної діяльності [1, с. 88]. При цьому основна увага приділяється функціонуванню підприємства як цілісної системи, здатної ефективно використовувати свої ресурси для досягнення стратегічних цілей. Інвестиційний потенціал у цьому контексті трактується не лише як наявність ресурсів, але і як здатність підприємства виконувати певні функції, що забезпечують його розвиток і конкурентоспроможність. Цей підхід акцентує увагу на тому, що підприємство має не тільки ресурси, а й певні можливості щодо їх раціонального вико-

ристання [5; 7]. Важливою особливістю функціонального підходу є взаємозв'язок між різними функціональними елементами інвестиційного потенціалу, який дозволяє оцінювати інвестиційний потенціал не як статичну сукупність ресурсів, а як динамічну систему, що адаптується до змін зовнішнього середовища.

Системний підхід до вивчення інвестиційного потенціалу промислового підприємства передбачає розуміння його сутності як цілісної інтегрованої системи, в якій усі елементи взаємопов'язані та взаємодіють між собою. Такий підхід дозволяє глибше усвідомити природу інвестиційного потенціалу, його структуру, динаміку та можливості для розвитку. Інвестиційний потенціал як інтегрована система характеризується багаторівневістю та взаємозв'язком компонентів. Він включає різні складові: фінансові ресурси, матеріально-технічну базу, людський капітал, інституційні умови, правову базу та інноваційний потенціал. Кожен елемент системи має свою специфічну роль, а їх поєднання визначає загальний рівень інвестиційного потенціалу. Ці елементи знаходяться у постійній динаміці, впливаючи один на одного. Така взаємодія забезпечує системну гармонізацію, у якій зміни в одному елементі впливають на інші, створюючи ефект синергії [8].

Інноваційний підхід до аналізу та розвитку інвестиційного потенціалу базується на пріоритеті нових технологій і знань, які відіграють вирішальну роль у сучасній економіці. Цей підхід спрямований на створення умов для постійного впровадження інновацій, які стають ключовим фактором економічного зростання та конкурентоспроможності. Інноваційний підхід є потужним інструментом для розвитку інвестиційного потенціалу. Він дозволяє ефективно використовувати нові можливості, підвищує ефективність економіки та забезпечує її конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Економіко-математичний підхід до визначення інвестиційного потенціалу є аналітичним методом, який базується на використанні математичних і статистичних інструментів для оцінки, прогнозування та оптимізації ресурсів, доступних для інвестиційної діяльності. Цей підхід забезпечує кількісну оцінку інвестиційного потенціалу, дозволяє виявляти закономірності в економічних процесах і прогнозувати їх розвиток у майбутньому. Центральною ідеєю економіко-математичного підходу є побудова моделей, які описують взаємозв'язки між різними складовими інвестиційного потенціалу. Одним із ключових аспектів економіко-математичного підходу є визначення показників інвестиційного потенціалу. Цей метод передбачає також використання моделей: *оптимізації*, які допомагають знайти найефективніші

способи використання доступних ресурсів; *імітаційного моделювання* для оцінки ризиків інвестиційних рішень за різних сценаріїв; *прогнозування*, які дозволяють аналізувати тенденції розвитку інвестиційного потенціалу в динаміці [4].

Кожен із виділених підходів до визначення інвестиційного потенціалу підприємства має свої переваги та недоліки, які згруповані у табл. 1.

Слід зазначити, що порівняльний аналіз підходів до визначення інвестиційного потенціалу підприємства повинен здійснюватися за однаковою системою критеріїв.

Нами були використані наступні критерії: гнучкість, повнота охоплення аспектів, практична застосовність та можливості для прогнозування (табл. 2).

Важливо, що поділ за рівнем значення того чи іншого критеріального показника в залежності від вихідних умов може дещо змінюватися. Наприклад, економіко-математичний підхід може бути менш гнучким через жорсткі математичні моделі, які часто вимагають значної адаптації під специфіку конкретної ситуації. Інноваційний підхід також може мати певні обмеження, оскільки зосереджується переважно на технологічних і наукових аспектах, іноді ігноруючи традиційні фактори.

Висновки із зазначених проблем і перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Таким чином, кожен із підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу має свої переваги і недоліки. Системний підхід вирізняється повнотою аналізу та гнучкістю, але має обмежені можливості для точного прогнозування. Інноваційний підхід забезпечує адаптацію до сучасних викликів і сприяє розвитку конкурентоспроможності, хоча його застосовність може бути обмеженою в традиційних секторах. Економіко-математичний підхід пропонує точні кількісні оцінки і можливості для прогнозування, але стикається зі складністю моделювання і потребує значних ресурсів для впровадження.

Вдосконалення підходів до визначення інвестиційного потенціалу значною мірою пов'язано з інтеграцією різних методологічних основ, таких як ресурсний, функціональний і системний підходи. Така інтеграція дозволяє отримати комплексніше уявлення про інвестиційний потенціал, підвищити точність оцінок і забезпечити кращу адаптацію до сучасних умов.

Поєднання ресурсного, функціонального і системного підходів відкриває нові можливості для аналізу та управління інвестиційним потенціалом. Ресурсний підхід фокусується на оцінці кількості та якості доступних ресурсів, таких як фінанси, матеріальні активи, людський капітал та інфраструктура. Це є базисом для визначення стартових можливостей організації чи регіону.

Таблиця 1

Порівняльний аналіз підходів до визначення сутності інвестиційного потенціалу промислового підприємства

Переваги	Недоліки
<i>Ресурсний підхід</i>	
Простота та зрозумілість: чітке визначення категорій ресурсів і критеріїв їх оцінки. Комплексність: охоплює широкий спектр ресурсів Практичність: підходить для застосування у різних галузях промисловості Можливість кількісної оцінки	Не враховує функціональний аспект: акцент лише на наявності ресурсів без ефективності їх використання. Статичність: підхід орієнтований на поточний стан ресурсів і недостатньо враховує перспективи їхнього розвитку. Неврахування зовнішніх факторів. Складність у визначенні якісних характеристик ресурсів
<i>Функціональний підхід</i>	
Орієнтація на динамічність: підхід враховує здатність підприємства адаптуватися до зовнішніх умов. Системність: акцент на взаємозв'язках між різними елементами інвестиційного потенціалу дозволяє отримати більш повне уявлення про можливості підприємства. Фокус на ефективність: увага приділяється не тільки ресурсам, але й тому, як вони використовуються. Практична спрямованість: підхід дозволяє розробляти стратегії вдосконалення функцій підприємства для підвищення інвестиційної привабливості.	Складність оцінки: аналіз функціональних можливостей підприємства потребує значних витрат часу та ресурсів, а також використання відповідних методик. Суб'єктивність: оцінка взаємозв'язків між функціональними елементами часто залежить від експертних суджень, що може впливати на точність результатів. Недостатня увага до зовнішніх факторів: хоча підхід враховує динамічність системи, він більше фокусується на внутрішніх можливостях підприємства, ніж на зовнішньому середовищі. Складність інтеграції з іншими підходами: функціональний підхід вимагає синтезу з іншими методиками, щоб забезпечити комплексний аналіз інвестиційного потенціалу.
<i>Системний підхід</i>	
Здатність враховувати всі аспекти та компоненти, які впливають на інвестиційний потенціал. Забезпечення цілісного бачення, що дає можливість дослідити як взаємодія окремих компонентів впливає на загальний рівень інвестиційного потенціалу. Можливість прогнозування змін у будь-якій складовій Можливість виділення ключових факторів, які найбільше впливають на інвестиційний потенціал Комплексний підхід до процесу управління, що зменшує ризик одностороннього аналізу.	Складність: аналіз усіх елементів системи та їх взаємозв'язків вимагає значних інтелектуальних, часових і фінансових ресурсів. Необхідність використання значного обсягу вихідної інформації, яка може бути частково недоступною або недостатньо структурованою. Можливість перевантаження інформацією: велика кількість деталей та взаємозв'язків може створювати складнощі в інтерпретації результатів аналізу. Це може призводити до ситуацій, коли прийняття рішень стає надмірно теоретизованим або зосередженим на другорядних аспектах. Труднощі адаптації до змінних умов.
<i>Інноваційний підхід</i>	
Здатність забезпечувати стійке економічне зростання та конкурентоспроможність. Сприяння розвитку людського капіталу. Здатність відкривати нові ринки та створювати нові ніші. Сприяння екологічній та соціальній стійкості.	Висока вартість впровадження інновацій. Високий рівень невизначеності та ризику процесу створення інновацій Нерівномірність впровадження інновацій у різних секторах економіки. Традиційні галузі можуть бути менш схильними до адаптації нових технологій.
<i>Економіко-математичний підхід</i>	
Точність і об'єктивність аналізу. Можливість аналізу ризиків та невизначеності Дозволяє врахувати вплив змін у зовнішньому середовищі на інвестиційний потенціал, що уможливорює відповідну адаптацію стратегії підприємства	Технічна складність побудови та використання моделей. Високий рівень деталізації даних. Використання спрощень та припущень, які не завжди відображають реальність. Необхідність залучення кваліфікованих фахівців, які одночасно розуміються як в економіці так і в математичних методах.

Джерело: сформовано авторами за даними [1–8]

Таблиця 2

**Результати порівняльного аналізу підходів до визначення сутності
інвестиційного потенціалу підприємства**

	Рівень значення критеріального показника		
	<i>низький</i>	<i>середній</i>	<i>високий</i>
Гнучкість	<i>Ресурсний:</i> враховує лише статичні характеристики	<i>Функціональний:</i> адаптується до змін через оцінку функцій.	<i>Системний:</i> враховує динаміку та взаємодію елементів. <i>Інноваційний:</i> орієнтація на динамічний розвиток. <i>Економіко-математичний:</i> адаптується до змін шляхом перегляду моделей і змінних
Повнота охоплення аспектів	<i>Ресурсний:</i> акцент лише на ресурсах	<i>Функціональний:</i> враховуються процеси, але ігноруються зовнішні фактори. <i>Економіко-математичний:</i> залежить від складності моделі	<i>Системний:</i> враховуються ресурси, процеси, інституції та ринки. <i>Інноваційний:</i> акцент на інноваціях, але залежить від доступу до технологічних даних
Практична застосовність		<i>Функціональний:</i> складніша реалізація. <i>Інноваційний:</i> більше підходить для довго-строгового планування	<i>Ресурсний:</i> підходить для базового аналізу та оцінки активів. <i>Системний:</i> може застосовуватись для стратегічного управління. <i>Економіко-математичний:</i> ефективна для оптимізації та прогнозування
Можливість прогнозування	<i>Ресурсний:</i> орієнтований на поточний стан	<i>Функціональний:</i> можливо частково використовувати для оцінки майбутніх змін	<i>Системний:</i> враховує взаємодію динамічних компонентів. <i>Інноваційний:</i> дозволяє прогнозувати довгостроковий інноваційний розвиток. <i>Економіко-математичний:</i> побудова моделей для прогнозування різних сценаріїв

Джерело: сформовано авторами за даними [1–8]

Однак його обмеження полягають у тому, що ресурсний підхід часто не враховує, як ці ресурси взаємодіють між собою або використовуються у практичній діяльності. Функціональний підхід дозволяє оцінити, як ресурси трансформуються в конкретні результати через діяльність організації. Він зосереджується на таких аспектах, як ефективність використання ресурсів, операційні процеси та здатність до адаптації в динамічному середовищі. Проте функціональний підхід іноді недооцінює загальний контекст, в якому відбувається діяльність, зокрема взаємозв'язки між внутрішніми та зовнішніми факторами.

Системний підхід додає до аналізу критичну компоненту – розуміння взаємодії між елементами системи. Він враховує як внутрішні зв'язки між підрозділами чи функціями, так і зовнішні

взаємодії із середовищем, такими як ринки, споживачі та регулятори. Системний підхід дозволяє інтегрувати результати оцінки ресурсів і функцій у єдину модель, яка відображає складну реальність. Інтеграція цих підходів може відбуватися через створення багаторівневих моделей, які враховують не лише наявність і якість ресурсів, але й те, як вони використовуються у функціонуванні організації та як це впливає на взаємозв'язки між різними елементами системи. Отже, інтеграція ресурсного, функціонального і системного підходів є перспективним напрямом вдосконалення аналізу інвестиційного потенціалу. Вона дозволить враховувати як кількісні, так і якісні аспекти, забезпечити комплексність оцінки та формування бази для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Смелянов О.Ю., Петрушка Т.О., Симак А.В. Інвестиційний потенціал підприємств: сутність, чинники формування та методи оцінювання. *Інфраструктура ринку*. 2021. Вип. 60. URL: <http://surl.li/dlchei> (дата звернення: 17.01.2025).
2. Шимко П.Д. Світова економіка і міжнародні економічні відносини. Харків: Освіта, 2014. 378 с.
3. Юркін Р.Р. Чинники формування та використання фінансового потенціалу інвестиційної діяльності підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 56. URL: <http://surl.li/rfxpov> (дата звернення: 17.01.2025).
4. Сабліна Н.В. Методичний підхід до управління інвестиційним потенціалом підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. Вип. 15. Ч. 3. С. 102–105. URL: <http://surl.li/zzmxht> (дата звернення: 17.01.2025).
5. Машлій Г., Грицишин В., Мосій О. Теоретичні засади формування інвестиційного потенціалу підприємств та напрями його розвитку. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2021. Вип. 2(25). С. 421–432. URL: <http://surl.li/jiczed> (дата звернення: 17.01.2025).

6. Савкін У.С. Інвестиційний потенціал підприємства. *Перспективи розвитку обліку, контролю та фінансів в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів*: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю з дня заснування кафедри обліку та аудиту ХНТУСГ, 05 листопада 2019 року. У 2 ч. / редкол.: Т.Г. Мареніч та ін. Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка. Харків: «Стильна типографія», 2019. Ч. 2. С. 226–230. URL: <http://surl.li/fxbrrt> (дата звернення: 17.01.2025).

7. Квасницька Р.С., Тарасюк М.В. Теоретичні підходи до визначення інвестиційного потенціалу підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2016. № 4. Т. 2. С. 144–147. URL: <http://surl.li/gfēidu> (дата звернення: 17.01.2025).

8. Щербатюк О. Дефініція «інвестиційний потенціал підприємства»: сутність і відмінності. *Ефективна економіка*. 2011. № 11. URL: <http://surl.li/eqmtgq> (дата звернення: 17.01.2025).

REFERENCES

1. Yemelianov, O. Iu., Petrushka, T. O., & Symak, A. V. (2021). Investytsiinyi potentsial pidpriemstv: sutnist, chynnyky formuvannya ta metody otsiniuvannya [Investment potential of enterprises: essence, formation factors, and evaluation methods]. *Infrastruktura rynku – Market Infrastructure*, 60. Available at <http://surl.li/dlchei> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

2. Shymko, P. D. (2014). Svitova ekonomika i mizhnarodni ekonomichni vidnosyny [World economy and international economic relations]. Kharkiv: Osvita, 378 p. [in Ukrainian].

3. Yurkin, R. R. (2023). Chynnyky formuvannya ta vykorystannya finansovoho potentsialu investytsiinoi diialnosti pidpriemstv [Factors of formation and use of financial potential of enterprises' investment activities]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, 56. Available at: <http://surl.li/rfxpov> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

4. Sablina, N. V. (2015). Metodychnyi pidkhid do upravlinnia investytsiynym potentsialom pidpriemstva [Methodical approach to managing the investment potential of an enterprise]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky – Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Economic Sciences*, (15), Part 3, 102–105. Available at: <http://surl.li/zzmxht> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

5. Mashlii, H., Hrytsyshyn, V., & Mosii, O. (2021). Teoretychni zasady formuvannya investytsiinoho potentsialu pidpriemstv ta napriamy yoho rozvytku [Theoretical principles of forming the investment potential of enterprises and directions for its development]. *Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava – Socio-Economic Problems and the State*, 2 (25), 421–432. Available at: <http://surl.li/jiczed> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

6. Savkin, U. S. (November 5, 2019). Investytsiinyi potentsial pidpriemstva [Investment potential of an enterprise]. In *Perspektyvy rozvytku obliku, kontroliu ta finansiv v umovakh intehratsiinykh i hlobalizatsiinykh protsesiv*: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference dedicated to the 20th anniversary of the Department of Accounting and Auditing of KhNTUSH, (Vol. 2, pp. 226–230) / T. H. Marenych (Ed.), Kharkiv: Styl'na typohrafiia. Available at: <http://surl.li/fxbrrt> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

7. Kvasnytska, R. S., & Tarasiuk, M. V. (2016). Teoretychni pidkhody do vyznachennia investytsiinoho potentsialu pidpriemstva [Theoretical approaches to defining the investment potential of an enterprise]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky – Bulletin of Khmelnytskyi National University. Series: Economic Sciences*, (4), 2, 144–147. Available at: <http://surl.li/gfēidu> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

8. Shcherbatiuk, O. (2011). Definiitsia “investytsiinyi potentsial pidpriemstva”: sutnist i vidminnosti [Definition of “investment potential of an enterprise”: essence and differences]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, 11. Available at: <http://surl.li/eqmtgq> (accessed January 17, 2025). [in Ukrainian].

Nataliia Karavan, Yuliia Holysheva, Dniprovsky State Technical University. Comparative analysis of approaches to determining the essence of an enterprise's investment potential.

Annotation. The purpose of the article is to systematize and compare existing approaches to determining the essence of the category “investment potential of an enterprise”. **Research methodology.** The goal set in the article was achieved using such research methods as comparative analysis and logical generalization. **Results.** The conclusion is formulated that for industrial enterprises, effective management of investment potential is of particular importance, since this industry is the basis of the national economy. At the same time, investment potential is considered as a set of resources and opportunities that the enterprise can use to carry out investment activities. It is important that from the point of view of the investment process, the enterprise acts as both an object and a business entity. It is emphasized that investment potential management is a strategic tool that allows for the effective use of internal reserves and the attraction of external resources to achieve its goals. According to the results of the analysis, various interpretations of the essence of the category “investment potential of the enterprise” are presented. Their content and differences are determined by the chosen approach. The essence, constituent elements and features of the application of the most common approaches to determining the investment potential of an enterprise are studied, namely: resource, functional, systemic, innovative, economic and mathematical. The main advantages and disadvantages of each approach are systematized. It is emphasized that a comparative analysis of approaches to determining the investment potential of an enterprise should be carried out according to the same system of criteria. The results of a comparative analysis of various approaches to determining the investment potential of an enterprise are presented according to the criteria of practical application, flexibility, completeness of coverage of aspects, practical applicability and forecasting capabilities. It is emphasized that a promising direction for improving the analysis of investment potential is the integration of resource, functional and systemic approaches. **Practical**

significance of the research results. *The practical use of the formulated conclusions regarding the possibility and feasibility of integrating various approaches to determining investment potential will allow taking into account quantitative and qualitative aspects, ensuring the comprehensiveness of the assessment of the existing investment potential, and forming an information base for making informed management decisions to ensure the investment attractiveness of the enterprise and its sustainable development in the long term.*

Keywords: *investment potential, resources, system, comparison of approaches, application features, integration of approaches.*